

До Председателя на УС на КИИП
Инж. Марин Гергов

Копие: До членовете на УС на КИИП

Уважаеми инж. Гергов,
С настоящето писмо Ви уведомявам относно постановено решение по гр. дело № 17591/2020 г. по описа на СРС, дадено в приложението, а именно:

„...Решение № 20049250 от 22.02.2021 град София

Р Е Ш Е Н И Е

[населено място], 22.02.2020г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, III ГО, 144 състав, ...“

Решението на съда е постановено на 22.02.2021 г. и е получено надлежно в упълномощената от мен адвокатска кантора на 26.02.2021 г. Доколкото ми е известно, Вие все още не сте получили това решение. Какви са причините за липсата на уведомление от упълномощения процесуален представител на КИИП не е ясно. След всичко случило се до момента аз обаче имам съмнение за недобросъвестност или просто използване на недобросъвестни практики за избягване на получаването и Вашето навременно уведомяване. Затова и изпращам изпращам по официален ред това мое Уведомително писмо.

Делото беше заведено от мен срещу незаконната Заповед К-ЦУ-021/14.04.2020 г. на тогавашния председател на УС инж. Иван Каралеев за уволнението ми. Председателят инж. Каралеев беше уведомяван няколкократно, че в разрез със Закон за КААИП, Устав на КИИП, Правилник за работа на УС и редица други вътрешни нормативни актове, тази заповед е незаконна не само спрямо мен, като председател на РК София-град, но и спрямо още 15 други председатели на РК. Въпреки проведените разговори, той продължи умишлено и целенасочено да нарушава ЗКАИИП, Устава на КИИП и останалите вътрешни нормативни актове на КИИП, като подписа последващи незаконни заповеди за назначение на нови председатели на РК, което бе особено ярко проявено в РК на КИИП София-град!

Така се стигна до образуване на трудовото ми дело за незаконно уволнение, заведено в СРС с основна цел, спиране на закононарушенията от страна на председателя инж. Каралеев и възстановяване на законността и реда в КИИП на базата на основните документи - ЗКАИИП, Устав на КИИП, Правилник за работата на УС, Правилник за вътрешния трудов ред в КИИП и редица други.

Закононарушенията в тази заповед са много, но едно от тях се откроява най-силно, както е установено и в съдебното решение: „**Процесната заповед е издадена от некомпетентен за това орган – липсва надлежно взето решение на УС за прекратяване на ТП на ищеца, което решение съгласно разпоредбата на чл.5, ал.2 от П. на К. е задължително**“.

Уважаемият български съд защитава законността и дава ясна формулировка на незаконността на извършеното уволнение.

Председателят инж. Каралеев създаде и извърши закононарушения, които доведоха до финансов и организационен хаос и затова е важно да бъде потърсена съответната отговорност. Отговорност трябва да се търси и на някои лица, които ловко се възползваха от незаконните, но устройващи ги заповеди за други последващо незаконни назначения, които на свой ред

довеждат до извършване на големи разходи, без съответната легитимност при взимане на решения.

Търсенето на отговорност е необходимо, защото в противен случай, такива форми на управление могат да се превърнат в практика с непредвидими последици, какъвто е вече случая с инж. Каралеев, а именно, въвеждане в КИИП на еднолично управление, елиминиране работата и решенията на УС и поставяне на КИИП в услуга на лични и чужди, изцяло користни интереси.

Относно Решението по моето дело, Ви уведомявам, че приемам решението като израз на ОБЕКТИВНАТА ИСТИНА за последствията от незаконните действия, изразени в заповедите на инж.Каралеев.

Уведомявам Ви, че аз, като потърпевш и уважавай председател на РК на КИИП София-град, не предвиждам излизане на паричните средства за присъдените обезщетения, относно работната заплата, от сметките на КИИП, само ако бъдат заведен регресен иск срещу виновното лице, за поемане на отговорност за извършените финансови и организационни нарушения. Основание за регресния иск е решението на съда: „ *К. да заплати на Г. Й. К., ЕГН [ЕГН] чрез адв. В. сумата от 13 700.22 лева - обезщетение за оставане без работа поради извършеното уволнение за периода от 14.04.2020 за шест месеца – до 14.10.2020г. ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба – 15.05.2020г. до окончателното им изплащане.*“

С общо решение сумата от присъдените обезщетения би могла да бъде заделена в КИИП за един бъдещ Фонд "Защита на Устава на КИИП и ЗКАИИП- Антикоруption".

Всички останали решения на съда настоявам да се изпълнят в тяхната пълнота.

Установяването на виновника или по-точно виновниците за тези закононарушения е задължително да получат съответните санкции за неправомерно разходване на обществени средства, особено в най-голямата РК, в периода м.април до м.септември 2020 г. Причини - незаконни назначения на председател на РК в разрез с ЗКАИИП и Устава на КИИП, както и последващи подобни назначения в структурата на РК.

Вярвам в законността и вече, след установяването от съда на обективната истина, КИИП ще има възможност да се възроди и освободи от лица, компрометиращи със своите действия и задкулисни игри Камарата. Вярвам, че отново ще се въздвори законността и КИИП ще изпълнява своята най-важна задача - да защитава и увеличава просперитета на своите високо ерудирани и отговорни членове – инженерите – проектантите !

Приложение: Копие от Решение № 20049250 от 22.02.2021 на Софийски районен съд

С уважение:

Инж.Георги Кордов

Член-учредител на КИИП

Член на Централната комисия по учредяване на КИИП

Два мандата Секретар на КИИП София-град, 2003-2008, 2008-2012

Зам.-председател на Национална секция КСС, 2008-2012

Два мандата Председател на КИИП София-град, 2012-2016, 2016-2020

Настоящ член на КНА

Решение

№ 20049250 от 22.02.2021 град София

РЕШЕНИЕ

[населено място], 22.02.2020г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Ш ГО, 144 състав,

На двадесет и шести януари две хиляди, двадесет и първа година

в публично заседание на

в следния състав:

Председател: Светлана Рачева-Янева

При секретар: П. Б.

Като изслуша докладваното от съдия Р.-Я. гр. дело № 17591/ 2020г. по описа на СРС и за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е исково по молбата на Г. Й. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [адрес], чрез адв. В. и адв. Я. против [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище в [населено място] и адрес [адрес], чрез управителя И. К..

Ищецът твърди, че е бил в трудово правоотношение с ответника на основание тр.договор от 30.03.2012г., изменен и допълнен с ДС от 24.01.2017г. с последна длъжност „председател на съсловни организации“ с код по Н. 11149024, при пълно работно време и размер на основното му месечно възнаграждение от 1840 лева и допълнително такова от 0.6 %.

Излага, се че ТД е бил прекратен със Заповед К.-ЦУ-021/ 14.04.2020г. на Председателя на УС на основание чл.325, ал.1 от КТ във вр. с чл.5.12, т.1 и т.3 от Устава на К.. Излага се, че това уволнение е незаконосъобразно на няколко основания - заповедта за прекратяване на ТД е немотивирана – не е посочено конкретно основание за прекратяване на ТД. Посоченото в нея правно основание – чл.325, ал.1 от КТ е непълно и неясно тъй като в тази разпоредба за изброени дванадесет основание за прекратяване на ТД. Излага се, че същата е незаконосъобразна и на основание посочената в нея дата за прекратяване на договора – 14.04.2020г., тъй като това е в противоречие с разпоредбата на чл. 33, ал.2, т.3 от КТ, съгласно която при прекратяване на ТД с предизвестие, то същото следва да се счита за прекратено от момента на изтичане на срока за това. Процесната заповед е издадена от некомпетентен за това орган – липсва надлежно взето решение на УС за прекратяване на ТД на ищеца, което решение съгласно разпоредбата на чл.5, ал.2 от П. на К. е задължително. Излага се, че прекратяването е незаконосъобразно и поради това, че дори и да се приеме, че то е възникнало въз основа на избор, то в тази хипотеза при спазване на чл.339, ал.2 от КТ решението за прекратяване отново следва да бъде взето въз основа волята на избирателното тяло – в случая РК на К., каквото липсва. Отделно от това се навежда, че

Заповедта противоречи и на изрично прието решение на регионалното ръководство на РК на К. от 04.05.2020г. Не е налице и налице и хипотезата на чл.325, ал.1, т.8 от КТ.

При подробно изложени съображения и ангажиране на доказателства се претендира решение на съда, с което да бъде отменено уволнението на сочените основания, да бъде възстановен ищеца на заеманата преди уволнението длъжност; да бъде изплатено на ищеца обезщетение за оставане без работа за периода от 14.04.2020г. до 14.10.2020г. в размер на 13 700 лева. Ангажират се доказателства и се претендират разноски.

В срока за отговор е депозиран такъв, с който ответникът оспорва исковата молба като твърди, че ТП между страните е възникнало на основание законосъобразно-проведен избор за ищеца на длъжност „Председател на р. к. – С. от 29.02.2012г., за който е изтекъл и втори мандат за същата длъжност след изтичане на първоначално – определения четиригодишен такъв с мандат от 2016г. до 2020г. Поради изтичане срокът на втория мандат и забраната на нормата на чл. 21, ал. 2 от З. – 18.02.2020г. – се излага, че е избран нов председател със Събрание от 18.02.2020г, а ищецът е бил без правно основание да заема длъжността, предоставена му въз основа на избор до този момент. Налице е основанието по чл.325, ал.1, т.8 от КТ във вр. с чл. 86, ал.1 и ал.3 от КТ и от момента на встъпване в длъжност на новоизбрания Председател ех леге е настъпило и прекратяване ТП с ищеца – 14.04.2020г. Не се оспорва, че заповедта за прекратяване на ТД е връчена по мейл на ищеца и при отказ за получаване по куриер, което не следва да води до незаконосъобразност на процедурата по уволнението още повече, че се навежда, че тази заповед е само с декларативно, а не и с конститутивно значение. С тези оспорвания на иска за отмяна на уволнението и за възстановяване на заеманата преди това длъжност се желае отхвърляне на исквете. Оспорват се и исквете за присъждане на обезщетение по чл. 255 от КТ като се излага, че този иск е недоказан както по период, така и по размер и основание. Ангажират се доказателства като се оспорва представения от ищеца правилник.

Искове са с правно основание по чл. 344, ал. 1, т.1, предл. първо и второ, чл. 344, ал.1, т.2 от КТ, 344, ал.1, т.3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ – за признаване на уволнение за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение за периода на оставане без работа.

След преценка поотделно и в съвкупност на събрания доказателствен материал, доводите и становищата на страните и като съобрази закона съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните не спорят и се установява от приложеното допълнително споразумение към ТД с № 32/ 30.03.2012г. от дата 24.01.2017г., че ищецът К. считано от 01.01.2017г. е бил назначен на длъжността „Председател на с. о.“ с код по Н. 11149024 при пълно работно време и с основно месечно възнаграждение от 1840 лева.

Не се спори помежду им, а и това е видно от заповед с № К.-ЦУ-021/ 14.04.2020г. на Председателя на УС на К. – д-р инж. К., че на тази дата е издадена заповед за прекратяване на ТП с ищеца К., заемащ длъжността „Председател на Р. к. – С. г.“ с Н. 11149024, считано от 14.04.2020г. като със същата е взето решение да му бъде изплатено и обезщетение за неползван платен годишен отпуск.

Спорно е и подлежи на доказване първото основание на ищеца за атакуване на така стореното уволнение, а именно дали заповедта за уволнение съдържа правни и фактически основания и ако съдържа такива дали те са достатъчно пълни, ясни и конкретни досежно причината за извършеното основание, поднесена под някое от визираните в КТ от законодателя основания за уволнение – тези по глава шестнадесета от КТ.

В атакуваната заповед – л.10 от делото, единственото основание, което е посочено от работодателя за прекратяване на ТП с ищеца е разпоредбата на чл.325, ал.1 от КТ във вр. с чл. 5.12, т.1 и т.3 от Устава на [фирма], а в обстоятелствената ѝ част е изписано само, че се прекратява ТП с ищеца на длъжността „Председател на РК – С. г., с Н. 11149024, считано от 14.04.2020г.“ и да му бъде изплатено обезщетение по чл. 224 от КТ.

Заповедта е абсолютно немотивирана тъй като в нея не е отразено нито правно основание – в разпоредбата на чл.325, ал.1 от КТ, отнасяща се до общите основания за прекратяване на трудовото правоотношение, са изложени дванадесет на брой факти, с настъпването на които ТД между страните се прекратява, което изключва възможността за ищеца към датата на връчването ѝ да е наясно на какво точно основание е уволнен ерго неясно е и за съда при проверка законосъобразността на уволнението. Не е конкретизирано правното основание и с препращане на всички тези дванадесет основания към чл.5, т.12, т.1 и 3 от Устава евентуално, за да се изясни причината за уволнението. Видно от текста на тази разпоредба от Устава – който е представен и от двете страни и е с еднакво съдържание – е, че в текста ѝ се посочва, че Председателят на УС на К. първо ръководи цялостната работа на УС – т.1; второ ръководи ОС и заседанията на УС на К. – т.2 и трето подписва от името на К. всички заповеди, договори, споразумения, финансови документи и др. Или при горните мотиви настоящият състав намира, че още към датата на издаване на заповедта за уволнение на ищеца е била неясна причината за неговото уволнение при пълната липса на нейното фактическо описание и непълно посочване на правното ѝ такова.

Това дава основание на съда да приеме, че извършеното с нея уволнение е незаконосъобразно само без да се изследва спора по същество – при невъзможност да се определи какво следва да бъде установявано в този спор. Искът за отмяна на уволнение от 14.04.2020г. със заповед с № К.-ЦУ-021 / 14.04.2020г. като незаконосъобразно следва да бъде уважен и стореното уволнение да бъде отменено, а ищецът да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност – „председател на съсловни организации“ с код по Н. 11149024, при пълно работно време и размер на основното му месечно възнаграждение от 1840 лева и допълнително такова от 0.6 %.

Досежно иска по чл.344, ал.1, т.3 във вр. с чл.225, ал.1 от КТ същият е евентуален и при уважаване на главния иск за признаване на уволнението за незаконно, то съдът дължи произнасяне и по него. Разпоредбата на чл.225, ал.1 от КТ предвижда, че при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на брутно му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от шест месеца.

От справка на трудова книжка в съдебно заседание от 26.01.2021г. и от справка за актуално състояние на ТД към 25.01.2021г. за ищеца Г. се установява, че към тази дата

– 25.01.2021г. ищецът е бил с последен ТД от 30.03.2012г при [фирма], който е бил прекратен на 14.04.2020г. Или съдът приема, че след 14.04.2020г. ищецът е останал без работа в период за повече от 6 месеца. Дължимо от работодателя е обезщетение за оставане без работа в пълен размер – към датата на постановяване на съдебното решение са изминали девет месеца. Относно размерът съдът следва да прецени същото съобразно приетото от съда заключение по СИЕ, което не е оспорено. Съгласно заключението на вещото лице брутно трудово възнаграждение на ищеца за периода, преди уволнението е в размер на 2283.37 лева или общо претенцията за шестмесечен период е на стойност от 13 700.22 лева или в пълен размер следва да бъде уважен и този иск.

По правилото на чл.78, ал.1 от ГПК ответникът носи тежестта за направените в исковото производство разноски от работника, които са в размер на 1140 лева за адвокатско възнаграждение.

По реда на чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да заплати разноските по делото за възнаграждения на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза или 150 лева, които са платени от бюджета на съда.

На същото основание ответникът следва да заплати и държавна такса по водене на делото в размер на 548 лева по иска за обезщетение и още 100 лева общо за двата иска – по чл.344, ал.1, т.1 и чл.344, ал.1, т. 2 от КТ.

На основание чл.242 ал.1 от ГПК съдът ще постанови предварително изпълнение на решението за присъденото обезщетение.

При горните съображения и на основание чл. 235 от ГПК Софийски районен съд

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА за незаконно и ОТМЕНЯ на основание чл.344, ал.1, т.1 предл. първо и второ извършеното със заповед № К.-ЦУ-021/ 14.04.2020г. на Председателя на УС на К. – д-р инж. К. на основание на чл.324, ал.1 от КТ във вр. с чл. 5.12, т.1 и т.3 от Устава на [фирма] „уволнение“ от датата 14.04.2020г. на инж.Г. Й. К., ЕГН [ЕГН] на длъжност „Председател на Р. к. – С. г.“, Н. 11149024 и

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ Г. Й. К., ЕГН [ЕГН] на заеманата при ответника [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище в [населено място] и адрес [улица], ет.4, чрез управителя И. К. длъжност “ „Председател на с. о.“ с код по Н. 11149024, при пълно работно време и размер на основното му месечно възнаграждение от 1840 лева и допълнително такова от 0.6 %.

ОСЪЖДА на основание чл. 344, ал.1, т.3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище в [населено място] и адрес [адрес], чрез управителя И. К. да заплати на Г. Й. К., ЕГН [ЕГН] чрез адв. В. сумата от 13 700.22 лева - обезщетение за оставане без работа поради извършеното уволнение за периода от 14.04.2020 за шест

месеца – до 14.10.2020г. ведно със законвата лихва за забава от датата на подаване на исковата молба – 15.05.2020г. до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище в [населено място] и адрес [адрес], чрез управителя И. К. на основание чл.78, ал1. от ГПК да заплати на Г. Й. К., ЕГН [ЕГН] чрез адв. В. сумата от 1140 лева разноски по делото за заплатено възнаграждение за адвокат.

ОСЪЖДА [фирма], БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище в [населено място] и адрес [улица], ет.4, чрез управителя И. К. на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК да внесе по сметка на СРС сумата от 648 лева държавна такса по водене на делото, както и 150 лева – разноски по делото за възнаграждение на вещо лице.

На основание чл. 242, ал.1 от ГПК Съдът постановява предварително изпълнение на решението в частта досежно присъдената сума по чл. 344, ал.1, т.3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: